

не бѣхъ въ намѣрение да извѣрша нѣкакво прѣстъжленіе, но просто го слѣдвахъ отъ страхъ, за да не ме убие, защото когато бѣхме въ Одесса, въ централната гостилиница, се каза, че ако нѣкой се откаже отъ дѣлото или издаде, ще бѫде убитъ.

Въ Пловдивъ дойде единъ пѫтъ Н. Ц. Височество, (мисля бѣше това прѣзъ м. Юний); излѣзохме съ Миларова на гарата, когато замина, но като не бѣхъ рѣшенъ да го убия, стояхъ си хладнокрѣвно.

Прѣдсѣд.: Каждъ бѣхте на квартира въ Пловдивъ?

К. Поповъ: Въ една къща съ киря стояхъ, която Миларовъ ми намѣри.

Прѣдсѣд.: Каждъ се намира тази къща?

К. Поповъ: Намира се до грѣцката митрополия, махала Свѣта Мария.

Прѣдсѣд.: Какво вършехте въ Пловдивъ?

К. Поповъ: Нищо не вършехъ, защото не смѣяхъ да излизамъ, понеже имахъ чуждо име, а отъ друга страна въ Пловдивъ имамъ мнозина познати и ме бѣше страхъ да не ме срѣщне нѣкой и да ме издаде.

Прѣдсѣд.: Не помните ли кое врѣме идвахте на гарата първи пѫтъ?

К. Поповъ: Не помня.

Прѣдсѣд.: Миларовъ купи ли си отъ Цариградъ револверъ?

К. Поповъ: Купи си.

Прѣдсѣд.: Когато отивахте на гарата, носехте ли съ себе си револвери?

К. Поповъ: Когато дойдохъ въ България, азъ нѣмахъ револверъ, понеже го бѣхъ забравилъ въ Едрене.

Прѣдсѣд.: Не пожелахте ли да си доставите револверъ, като бѣхте въ София и въ Пловдивъ?

К. Поповъ: Когато бѣхъ въ София и Пловдивъ, не ку-
пихъ, понеже нѣмахъ възможностъ.

Прѣдсѣд.: Миларовъ не пита ли ви нѣкога, да ли имате револверъ, или не?

К. Поповъ: Азъ казахъ на Миларова, че съмъ въоръженъ, но въ сѫщностъ пѣмахъ такова нѣщо.

Прѣдсѣд.: Не е ли искаль Миларовъ да види вашия револверъ?

К. Поповъ: Не е искаль подобно нѣщо.

Прѣдсѣд.: Миларовъ носеше ли въ себе си револверъ?